

ROHOŽNICKÝ POŠKOLÁK

Školský časopis, 1/2016

Báseň o jari

*To teplo nás na tvári hreje,
už slniečko sa na nás
smeje.*

*Zvieratká sa prebúdzajú
a aj rybky radosť majú
z belasého rána.*

*Miška
a Lenka*

*Kvety kvitnúť začínajú,
alergici už kýchajú.*

*Motýle, včely, lienky,
mravce,
púšťajú sa zas do práce.*

*Ranný štebot počujeme,
už i my sa radujeme,
tak krásnu jar prajeme*

Vám.

APRÍLOVÝ ÚVODNÍK

Milí čitatelia,

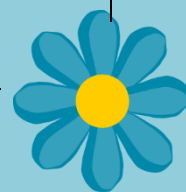
Slovensko nikdy nepatrilo k bohatým krajinám a pravdepodobne dlhú dobu k nim ani patriť nebude. Napriek tomu je zarážajúce, ako si dokážeme nevážiť to málo, čo máme. V tomto čísle sa v rubrike Na stope zaoberáme problémom plytvania potravinami v školských jedálňach. Ale tam to len začína. Naši žiaci pravidelne zadarmo (!) dostávajú jablká a džúsy. Nie raz nás pani upratovačky upozornili, že zdravé jablká našli v koši, alebo pod oknami tried. Žiaci sa nimi cez prestávky ohadzujú, jeden si z jablka urobil dokonca „vúdú“ bábku. Na jednej strane úsmevné, na druhej...sú deti, ktorých rodičia si nemôžu dovoliť pravidelne im kupovať ovocie, prípadne také, ktoré ovociu dávajú prednosť pred čipsami a čokoládou. Ak jablko nechcem, nemal by byť problém niekomu ho podarovať. Aj deti v „družine“ by sa určite potešili.

Ďalšia vec, ktorú si nevážime, je vybavenie, ktoré máme v škole. Pokrčené žalúzie v triedach, nápisy na wc, rôzne suveníry prilepené na plafóne. V knižnici pravidelne obtrhávané stoličky, poškodené knihy. Sú to veci, ktoré sa kúpili aj za peniaze Vašich rodičov. Mnohých z nich ani nevidíte, lebo od rána do večera ťažko pracujú, aby ste sa mali dobre a taká je Vaša vd'aka.

Posledný bod, pri ktorom by sme sa chceli pristaviť, je naša príroda. Keďže nemá oficiálneho majiteľa, tú si vážime asi najmenej. Jednotlivé triedy sa po týždňoch striedajú a upratujú školský dvor i okolie školy. Odpadky, ktoré nachádzame za plotom vedľa chodníka svedčia o tom, že ich tam odhodili „náhodní“ okoloidúci. Ved' deti upracú... Pravidelne sa tam vyskytujú plechovky od piva, fľaše od alkoholu, letáky, škatulky od cigariet a desiatky „špakov“. Týmto Vás chceme vyzvať, že keď už dobrovoľne robíte zle sebe, nerobte to aspoň iným. Jan Werich povedal, že nad ľudskou hlúposťou sa nedá zvíťaziť, ale nikdy sa nesmie prestať proti nej bojovať. Tak bojujeme!

VAŠA REDAKCIA

Časopis vydáva: ZŠ Rohožník, Rohožník č. 399, 906 38, www.zsrohoznik.sk; Šéfredaktor: Michaela Belušková; Predseda redakčnej rady: Agáta Vošková; Periodicita: občasník; Ročník: štvrtý; Dátum vydania: 29. 4. 2016

VÝNIMOČNÍ

AJ DIEVČATÁ SA VEDIA „BIŤ“

Dáma sa nemá biť, hovoria rodičia. Ja však vždy vrátim len, čo mi kto požičia. Napríklad Alino, ten je fakt strelený. Skúsil ma potknúť dnes, hneď ležal na zemi. To sa spieva v jednej pesničke. Do ôsmačky DOMINIKY IFKOVEJ by tiež chalani zapárat' nemali. Chodí totiž na džudo☺.

Prečo si sa rozhodla pre džudo?

Chcela som vyskúšať niečo nové a keďže sa tu akurát otváralo, tak som to vyskúšala spolu s mojou sesternicou Simonkou a zatiaľ nás to baví.

Ako dlho už džudo robíš?

Chodím na džudo už rok aj niečo.

Čo ťa na tomto športe najviac baví?

Veľmi ma baví hádzať súpera o zem a taktiež nejaká tá gymnastika.

Čo ťa naopak najmenej baví?

Najmenej ma baví rozcvička, vždy sa pri nej hneď zapotím. Ach, blbé kačáky☺.

Získala si nejaké ocenenia? Aké?

Každý mesiac dostáva jeden džudista diplom, že sa stal džudistom mesiaca a i ja som ho už párkrát dostala. Dôležité bolo tiež moje prvé páskovanie z bieleho pásika na biely pásik so žltými koncami, a taktiež som vyhrala na súťaži v Bratislave 2. miesto.

Chceš sa džudu venovať i ďalej a zlepšovať sa?

Áno, už o chvíľku zase páskujeme na žltý pásik, takže už sa teším a začínam chodiť viac na súťaže.

LENKA MERKOVÁ

VÝNIMOČNÍ

MATEMATIKOU K LEPŠEJ LOGIKE

„Matematike nemožno porozumieť len bezbolestným a zábavným spôsobom.“ Tento výrok vyslovil R. Courant. A mal pravdu. Tí, ktorí sa trošku intelektuálnej „bolesti“ neboja sa i tento školský rok stretli na rôznych matematických súťažiach. Prvou z nich bola Pytagoriáda.

Školské kolo sa uskutočnilo v decembri a zúčastnili sa ho žiaci, ktorí majú z matematiky výborný prospech alebo majú „to správne“ logické myslenie. Celkovo sa zapojilo za prvý stupeň 35 žiakov a za druhý stupeň 52 žiakov.

Do **OKRESNÉHO KOLA** postúpilo týchto **28 žiakov**:

KATEGÓRIA	POČET SÚŤAŽIACICH	ÚSPEŠNÍ RIEŠITELIA	
P3	14	E. Mesárošová – 18 b S. Staša – 16 b S. Kubincová – 13 b Z. Antolik – 12 b	F. Lovíšek – 16 b Ľ. Pulmann – 14 b D. Slobodová – 13 b
P4	21	L. Havelka – 16 b M. Kiss – 16 b J. Horečný – 15 b K. Šperglová – 14 b A. Danadová – 14 b	J. Prušanský – 16 b V. Kovárová – 16 b J. Škápik – 15 b L. Hočková – 14 b
P5	23	J. Čulen – 15 b J. Jarab – 14 b A. Vošková – 13 b T. Buchbauer – 12 b	V. Potúčková – 14 b E. Petříková – 13 b D. Maruna – 12 b
P6	5	A. Beluško – 12 b	L. Chovancová – 11 b
P7	13	P. Šušota – 17 b	Z. Jankovičová – 11 b
P8	11	M. Knápek – 14 b	

Okresné kolo Pytagoriády sa uskutočnilo v dňoch 8. a 9. marca 2016 na ZŠ Záhorácka ul. v Malackách. A tu sú výsledky našich žiakov:

3. ročník:

Zúčastnilo sa 118 žiakov, z nich boli úspešní len 12-ti žiaci. Naša žiačka, **Emma Mesárošová**, skončila na **peknom 8. mieste** s počtom bodov 17 (10 za príklady + 7 bodov za ušetrený čas).

4. ročník:

Zúčastnilo sa 94 detí, z nich boli úspešní 39-ti žiaci. Naše úspechy:

Viktória Kovárová – 7. miesto.....21 bodov (12 + 9)

Lukáš Havelka – 10. miesto.....20 bodov (10+10)

Jakub Prušanský - 10. miesto.....20 bodov

(10+10)

Karolína Šperglová - 12. miesto.....19 bodov (10+9)

5. ročník:

Zúčastnilo sa 50 žiakov, z nich bolo 14 detí úspešných. Naše výsledky:

Agáta Vošková - 7. miesto.....16 bodov (10+6)

Timon Buchbauer - 10. miesto.....13 bodov (10+3)

6. - 8. ročník:

Úspechy sme nezozhali, našim žiakom sa nepodarilo úspešne vyriešiť 10 nutných príkladov, preto sa im nerátali body za ušetrený čas. Škoda, možno na budúci rok si naše renomé vylepšíme.

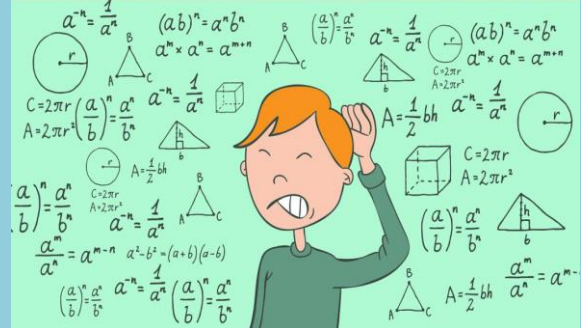
Matematická olympiáda

Do domáceho kola sa zapojilo 11 žiakov 5. ročníka. Úspešnými riešiteľmi boli len šiesti žiaci, ktorí postúpili do OK MO. Najlepšie sa darilo Agátke VOŠKOVEJ - umiestnila sa na peknom 6. mieste zo 46 súťažiacich piatakov z celého okresu. Jeden chýbajúci bod delil od úspešnosti Eriku PETRÍKOVÚ.

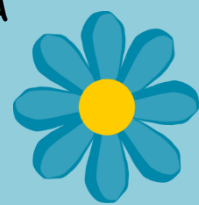

- stali sa úspešnými riešiteľmi Okresného kola matematickej olympiády.

9. ročník mal veľmi náročné úlohy - ani jeden zapojený žiak 9.A triedy nezvládol vypočítať štyri úlohy zo šiestich, čo bolo podmienkou postupu do OK MO!

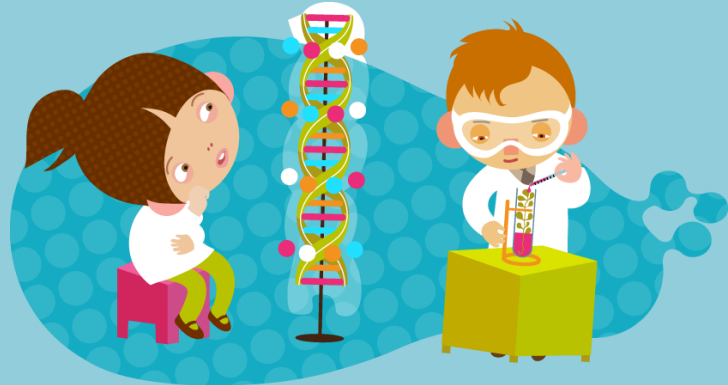
LIBUŠA VAJDOVÁ

VÝNIMOČNÍ

AJ V LABORATÓRIU MÔŽE BYŤ SRANDA

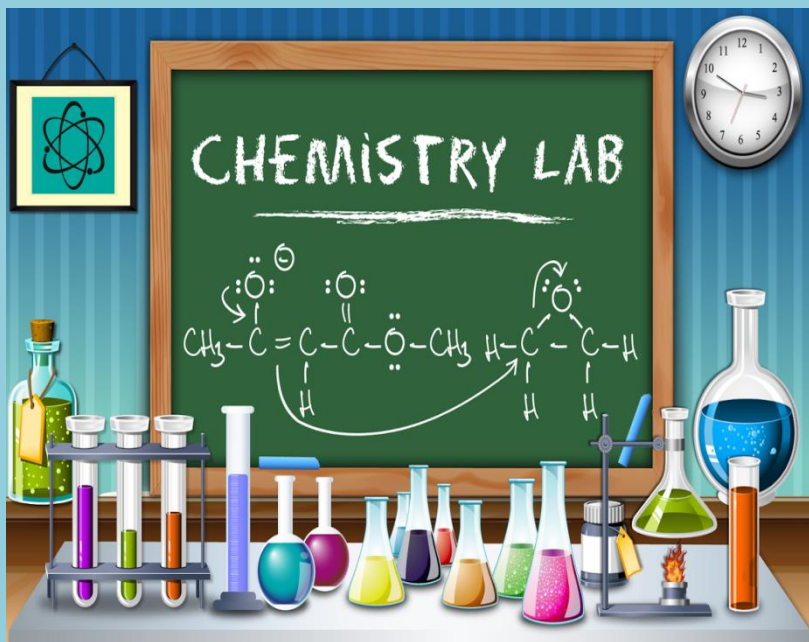

Všetci žiaci si na začiatku roka, kedy sa začínajú učiť chémiu, myslia, že je to len taký jednoduchý predmet, kde sa robia fantastické pokusy s H_2SO_4 (kyselina sírová) a rôznymi látkami, čo vybuchujú. OMYL.

Toto nahnevá asi každého, no kým sa žiaci začnú venovať ozajstnej chémii, musia prejsť pomerne dlhou cestou plnou učenia a poznávania látok, aby vedeli, aká reakcia vznikne pri kombinácii vodíka so vzduchom alebo podobne. Takéto experimenty by som radšej doma neskúšala. V laboratóriu je potrebné dodržiavať presné pravidlá, ktoré poznajú najmä olympionici. Aj tento rok sme mali dvoch úspešných žiakov, ktorí sa dostali do okresného kola chemickej olympiády a zmerali si sily spolu s ďalšími jedenástimi žiakmi z iných škôl.

Aj kahany občas prskajú

Najzaujímavejšia bola praktická časť, kedy sme si obliekli biele plášte a ako najmúdrejší

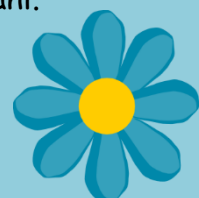

sveta prešli na miesto činu - do laboratória. Po zasadnutí na miesta sme začali skúmať, čo nám to tam prichystali a prezerat' si pokyny k pokusu. Všetci sme sa tvárili múdro a že vieme, čo robíme. Tipujem, že taká polovička nemala šajnu, čo sa robí a robila to, čo sused.

Ale azda NAJLEPŠIA časť bola pri zapalovaní kahanov. Niektoré sú

staršie, a preto reagovali trochu atypicky. Našťastie sa nikomu nič nestalo, pretože ten jeden, ktorý bol prskavý, som schytala ja. Mala som s tým už skúsenosť pri ich testovaní.

Ja osobne som sa tiež pobavila na jednej poznámke spoluhráča: „Ved' sú tu samé baby.

Asi odstúpim zo súťaže. (Hanbím sa.)“ Ale nakoniec sa s tým zmieril, keď prišli ďalší chalani. Celú situáciu mala pod kontrolou pani predsedníčka Mgr. Lenka Karlová, s ktorou tu máme teraz interview.

Koľký ročník súťaže sa organizuje a koľký ročník ste predsedníčkou okresného kola chemickej olympiády?

Tento rok sa uskutočnil už 52. ročník chemickej olympiády a ako predsedníčka som bola už tretí rok.

Ako sa cítite v koži predsedníčky takejto olympiády?

Pfu, no nie je to sranda. Nie je to len o podpise. Je to veľká zodpovednosť. Hlavne čo sa týka prípravy pomôcok na praktickú časť olympiády, aby nedošlo k žiadnej nečakanej komplikácii.

Ako by ste posúdili, či odlišili tento ročník od ostatných?

Každý ročník je odlišný, keďže každý rok sa olympiády zúčastňujú iní žiaci a práve VY robíte každú olympiádu špeciálnou.

Ako by ste celkovo ohodnotili OK olympiády?

Tohtoročná olympiáda bola podľa mňa o niečo ľahšia ako minulý rok, hlavne čo sa týka teoretickej časti. No ak ide o praktickú časť, úlohy boli troška náročnejšie, hlavne kvôli prísnemu časovému limitu.

Ako vnímate úspešnosť tohto ročníka?

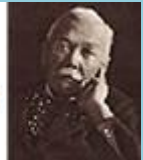
Keďže z organizačnej stránky nedošlo k žiadnemu problému, olympiádu hodnotím kladne. A touto cestou chcem pochváliť aj našich dvoch žiakov- Ivana Donovala a Mišku Beluškovú (čiže Teba), ktorí boli úspešní pri riešení olympiády.

Aká bola spolupráca so žiakmi?

Na jednotku!

MICHAELA BELUŠKOVÁ

RECITÁTORI V AKCII

Každý človek je výnimočný, ale nie každému sa podarí v sebe tú výnimočnosť objaviť. To však ale neplatí pre tých, ktorí sa prihlásili na Hviezdoslavov Kubín.

Súťaž na druhom stupni prebiehala v dvoch kategóriách - poézia a próza a v dvoch skupinách. Prvú tvorili žiaci 5. a 6. ročníka, druhú žiaci 7. až 9. ročníka. Bohužiaľ z 8. a 9. ročníka sa tento školský rok nezapojil ani jeden žiak či žiačka. Súťaž zahájil gitarovým vystúpením žiak 5.A David Hlásniček, ktorý všetkých „naštartoval“ skladbou „U stánku.“ A tu sú

vítazi (či skôr víťazky) 1. miest: Agátka Vošková (teda ja) z 5.B, Tereška Vašková zo 6.A, Miška Gážiová a Dominika Závorková zo 7.A.

Niektoré mamičky konkurujú spisovateľom

Na prvom stupni sa recitátorskej súťaže zúčastnilo 38 žiakov. 25 detí prednieslo poéziu a 13 detí sa naučilo prózu. V prednese poézie bola najlepšia Kateřina Mrázová z 2.A s ukážkou Alice Náhlíkovej Klebetnice a v kategórii próza dominoval Jakub Škápik zo 4.B s ukážkou Silvie Škápikovej Straty, pády a iné srandy. Do obvodového kola v Závode postúpili deti z 1. miest. Kateřina Mrázová sa umiestnila na 3. mieste a Jakub Škápik na 1. mieste a postúpil do okresného kola v Malackách. Úspech mala aj jeho mama Silvia, ktorej ukážka všetkých veľmi nadchla a povzbudili ju do ďalšieho písania.

NA STOPE

LÁSKA A JEDLO SÚ NA TO, ABY SME SA O NE PODELILI A NIE NA TO, ABY SME NIMI PLYTVALI

Predpokladáme, že väčšina z vás niekedy nejaké hromadné stravovanie zažila. Nieкто spomína rád, nieкто s istým napätím v žalúdku. Niekedy s nosom strčeným v hrnci po príchode domov rodičom hlásime, že v škole bol na obed humus alebo gebuzina. Inokedy si pochvaľujeme a pýtame ešte aj dupľu.

Často sa stáva, že nejaké dieťa pri obede zahlási, že jemu to nechutí, alebo že on také neje, lebo...(milión výhovoriek, medzi nimi napríklad „som alergický na mäso“). Ak sa k nemu pridá nejaký kamarát, o chvíľu sa prejaví syndróm stádovitosti, jedlo je zrazu nechutné pre celý stôl a končí v odpade.

Varit' v škole nemožno hocičo

Najväčší problém je asi s polievkami. Tie si deti nezoberú, alebo po pár zjedených lyžiciach odnesú. A keďže polievka je základ obeda, odchádzajú domov polosýte. Chutný zeleninový šalát si k obedu zoberie asi každé piate dieťa. Ofrflú lososa, kuracie mäso, kašu, cestoviny s hubovou omáčkou.

Okrem toho, že vedúca školskej jedálne má pri zostavovaní jedálňička limity finančné, sú tu ešte limity týkajúce sa výživových hodnôt, vhodnosti jedál, množstva surovín... Navyše, nie všetko, čo by deti chceli a čo možno aj doma jedávajú, je možné v školskej jedálni ponúknuť. Takže o hamburgeroch ani nesnívajete.

Mnohým žiakom chýba úcta k jedlu i k spolustolovníkom. Na desiatej sa nám napríklad stalo, že chlapci nechávali kôrky z chleba a jedli len stredy, lebo takto to vraj robia i doma. Nejedli zo starších doje polovicu obeda a už esemeskuje, potom doje zvyšok a odpovedá na ďalšiu správu.

Plytvanie ako fenomén doby

Plytvanie jedlom a potravinami je fenomén, ktorý je odsudzovaný už oddávna. Nemáte však pocit, že posledné roky sa plytvá potravinami viac? Podľa organizácie pre výživu a poľnohospodárstvo (FAO) až tretina jedla vyprodukovaného v celosvetovom meradle sa vyhodí alebo vyplytvá, čo je približne 1,3 miliardy ton potravín ročne. Jeden občan v EÚ a USA v priemerne vyplytvá 95 - 115 kg za rok.

Jedni hladujú, iní plytvajú

805 miliónov ľudí na svete nemá dostatok jedla, čo vzhľadom na celkovú populáciu predstavuje každého deviateho človeka. Hlad zabije ročne viac ľudí ako AIDS, malária a tuberkulóza spoločne.

Príčinou hladu vo svete určite nie je fakt, že na Zemi nie je dostatok jedla pre všetkých a že populácia rastie rýchlejšie ako produkcia potravín. Príčiny sú inde, sú v nerovnomernom rozdelení a v tom, ako je nastavený globálny potravinový systém.

Pápež František povedal, že ak plytváme jedlom, je to ako keby sme ho kradli chudobným. Zamyslime sa nad tým, keď nabadúce budeme odnášať nedojedený obed k okienku v jedálni.

(red.)

Z VALENTÍNA „NEŠALIE“ KAŽDÝ

Valentín je jeden zo sviatkov vyjadrenia sa. Na Valentína si prejavujú lásku a náklonnosť zamilované páriky. V niektorých rodinách sa zas obdarúvajú všetci nejakou maličkosťou. Sú však i ľudia, pre ktorých je Valentín len oslavou komercie.

Na našej škole sme pomocou malých či veľkých valentíniek vyjadrovali náklonnosť svojej láske, priateľom, súrodencom, alebo aj učiteľom. Večer sa druhostupniari stretli vo valentínskom kine a pozreli si romantický film.

Láska sa neprejavuje len jeden deň

VALENTÍN. Každému prejde hlavou (metaforicky, nie naozaj) niečo iné. Ja rozoznávam 3 typy ľudí:

1.TYP: pesimistický

„Celý rok sa nemám rád a z toho je mi zle, ale dnes (14.2.) viem, že aj ostatní ma nemajú radi, a to je ešte horšie.“

2.TYP: optimistický

„Som zvedavý/á, ako sa bude tváriť, keď dostane valentínku a aj čo budeme robiť v tento krásny deň.“

3.TYP: realistický

„Deň, ako každý iný, len sa predá oveľa viac ruží a plyšákov.“

Láska, kytica, ruže, bonboniéra, reštaurácia, ľúbim, milujem, ďakujem, elegantná, špičková, luxusná, my, ja, spolu, prsteň, zásnuby a pod.

ĽUDIA! Nemrhajme týmito slovami, ak ich nemyslíme vážne! Aj keď je Valentín, nemusíte robiť niečo nasilu výnimočné, pretože práve TO je výnimočné.

MICHAELA BELUŠKOVÁ

NA KARNEVALE JE DOBRE STÁLE

Hurá karneval! Tešili sme sa naň celý rok. Niektoré deti si začali vyberať masky už v decembri. Spolu s rodičmi vytvorili úžasné diela, ktoré predviedli na školskom karnevale v jedálni. V tomto roku sa aj naše pani učiteľky prezliekli do masiek, čo ocenili aj deti svojím potleskom.

Zrazu sa z obyčajných detí stali neobyčajné bytosti z rozprávok, lesa a fantázie. Karneval uvádzali čarodejnice z ôsmej triedy, ktoré dodávali deťom energiu a elán. Pani vychovávateľky pripravili skvelý program, plný zábavy, tanca a súťaží. Do súťaží sa chceli zapojiť všetky deti, preto sa niektoré súťaže opakovali.

Jednou zo skvelých súťaží bolo nosenie balóna na napnutom uteráku. Víťazná dvojica získala cenu. Medzi jednotlivými súťažami sa konala veľká prezentácia masiek. Čarodejnice sa predrali pomedzi huf detí a oboznamovali sa s maskami. Pred začatím karnevalu pani učiteľky vybrali spomedzi rodičov troch zástupcov, ktorí mali neľahkú úlohu. Vôbec nikto im nezávidel. Nebolo ľahké vybrať tú najkrajšiu, najkreatívnejšiu a najzaujímavejšiu masku. No vyhrať môže vždy len jeden a tým šťastlivcom sa tento rok stala „ RAKETA“, ktorá zabudla vyletieť

do vesmíru a rohožnícky vietor ju privial na náš karneval. Pod maskou sa skrývalo malé a milé dievčatko menom Dianka Mesárošová z prvej triedy. Na druhom mieste skončila prváčka Danielka Harbutová ako mím a snehuliak Tomáš Škrha sa roztápal na tom tret'om. Výhercom všetci srdečne blahoželali.

Počas karnevalu mali všetci možnosť zakúpiť si tombolu, ktorá bola veľmi bohatá. S úžasom sme sledovali iskierky v očiach detí, len aby bolo vylosované ich číslo. Nesmierne nám bolo ľúto, že sme nemohli splniť všetkým deťom sen vyhrať tombolu.

Bujará zábava končila vo večerných hodinách. Deti z karnevalu odchádzali unavené, spotené a vyjašené. Za prípravu

a pomoc patrí veľká vďaka vychovávateľkám a učiteľkám. Tešíme sa aj na ďalší rok.

DIANA KALENSKÁ

VÝLET NA OSTROV POKLADOV

Piatok znamená koniec týždňa v škole, a preto si ho treba užiť. Napríklad aj školským výletom do divadla v Trnave. Takto sme sa rozhodli aj my, piatáci.

Cesta v autobuse bola dlhá a nudná, ale hlavne teplá. Polia boli plné vody a náš autobus plný slúchadiel pripojených k telefónom. Po hodine cesty sme sa mohli konečne vyvetrať a nadýchať čerstvého vzduchu. Autobus neparkoval priamo pred divadlom, a tak nás ešte čakala malá túra.

V divadle sme spoznali jeden z najslávnejších dobrodružných románov, aké boli kedy napísané. Ved' kto sa nikdy netúžil stať Jimom Hawkinsom a plaviť sa s ním na plachtenci

Hispaniola k bájnemu pokladu kapitána Flinta? Miesto s pokladom bolo zaznačené na mape, ktorú nebojácny Jim náhodou vzal z truhlice po morskom vlkovi Billovi a ...najlepší pirátsky príbeh všetkých čias sa mohol začať.

Po skončení predstavenia nám pani učiteľky dali rozchod. Všetci sme sa naobedovali a pochutnali si nielen na kebaboch, ale aj na zeleninových bagetách. Po výdatnom obede sme sa ponáhľali na zastávku, kde nás už čakal autobus s pánom šoférom. Cesta späť sa už zdala byť kratšia a aj menej nudná ako cesta tam.

Foto: Divadlo Jána Palárika

AGÁTA VOŠKOVÁ

DEŇ S VODOU A PRE VODU

Deň vody. Každý si pod týmto názvom predstaví vodu v prírode, v meste či na vidieku. Tento deň bol výnimočným dňom na ZŠ v Rohožníku. Nielen kvôli tomu, že sme sa „neučili“, ale aj kvôli rôznym zaujímavým aktivitám.

Valné zhromaždenie OSN určilo 22. marec za Svetový deň vody. Prvý Svetový deň vody sa uskutočnil 22.3.1993 a odvtedy je jeho cieľom neustále pripomínanie dôležitosti a významu vody a motivovanie ľudí k jej ochrane a šetreniu.

Voda je pre nás tak samozrejmá, každodenná a bežná, že jej prítomnosť zväčša nevnímame a jej jedinečnosť a nenahraditeľnosť si často vôbec neuvedomujeme. Tento deň je dôležitý z hľadiska zvýšenia povedomia o dôležitosti zachovania zdrojov pitnej vody a ich ochrany. Je jedinečnou príležitosťou pripomenúť všetkým mimoriadnu dôležitosť vody pre zachovanie životného prostredia aj pre budúce generácie. Voda je najrozšírenejšou a najdôležitejšou látkou na svete, bez ktorej by život na Zemi nebol možný.

Najlepší nápoj je čistá voda

Téme voda sa venovali žiaci 1. stupňa prostredníctvom hravých aktivít - výtvarných, hudobných, dramatických. O vode sme sa rozprávali, učili, maľovali sme ju, spievali o nej piesne, ochutnávali sme ju, voňali, robili rôzne pokusy, plagáty. Pre 2. ročník bola pripravená beseda s meteorológom. Žiaci 6. ročníka si pre nás pripravili prezentácie o vode. Na

školskom dvore boli pre žiakov pripravené rôzne súťaže, počas ktorých sme si neustále pripomínali, že aj keď sa nám zdá voda **taká obyčajná, predsa je v našom živote vzácna**. Na záver sme sa všetci posnažili vyčistiť okolie vodných plôch /Rašelina, Konopiská.../.

Žiaci 2. stupňa sa dozvedeli niečo viac o vode vo forme rôznych testov a dokumentov. Neskôr vytvárali plagáty na rôzne témy (Kolobeh vody, Druhy vôd, Voda- chemická zlúčenina, Čistička odpadových vôd). Po vedomostných a praktických aktivitách sa žiaci aktívne podieľali na čistejšom okolí vodných plôch, konkrétne čistením okolia CHKA Konopiská.

V tento deň zisťovali naši „parlamentáci“ koľko žiakov má v škole len

čistú vodu. S veľkým náskokom vyhrali žiaci 4.B. Dúfame, že tomuto trendu ostanú verní.

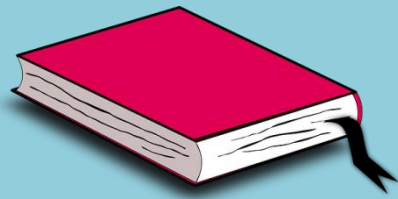
Niektorí žiaci druhého stupňa objavili v sebe aj básnické vlohy. Tu je malá ukážka:

Voda
Cez leto vodu mám,
keby nie, tak tu teraz nedýcham.
Voda to je vec,
neohrne nad ňou nos ani pes.
Najlepšie je ísť cez leto k moru,
užívať si vodu slanú.
S kamarátmi si užívať,
a vodou veľmi neplytváť.

Voda tečie z kohútika,
narazí do kocúrika.
Kocúrik, kocúrik, kam ideš?
Ved' máš vody plný drez.
Vypil som ju, vypil,
studnička mi vyschla,
nemám už dost' sily,
vodička odišla.
Šetrím vodu pre detičky,
do Afriky, do studničky.

MICHAELA BELUŠKOVÁ A LENKA KARLOVÁ

Na jednu marcovú noc prichýlila naša školská knižnica žiakov 3. ročníka spolu s pani učiteľkami Kalenskou, Kovárovou, Alžbetkinovou a Timčovou. Ich spoločným zámerom bolo, aby si žiaci upevnili už doteraz nadobudnuté vedomosti, netradičnou a hlavne zábavnou formou zvýšili motiváciu k čítaniu a taktiež posilnili kamarátske vzťahy.

Na úvod si žiaci 3.A pripravili pre všetkých divadielko, ktoré bolo milým privítaním nášho rozprávkového večera. Vedomosti o tvorcoch detských kníh sme si spoločne zopakovali prostredníctvom prezentácie. Žiaci boli rozdelení do niekoľkých skupín a ich úlohou bolo plniť zaujímavé úlohy, ktoré si pre ne pani učiteľky pripravili.

Nadväznosť činností bola realizovaná na jednotlivých stanovištiach. Žiaci sa museli vedieť orientovať v knižnici, pracovať s knihou a taktiež ukázali, či dokážu navzájom spolupracovať pri zadaní jednotlivých úloh. Dlhoočakávanou chvíľou bolo pre všetkých hľadanie pokladu, ktorý sa podarilo nájsť každej skupine, z čoho mali všetci obrovskú radosť.

Neskôr sme sa všetci presunuli ku knižnej búde pri našej škole, kde sme si za pomoci bateriek poprezerali knižky, ktoré sme tu objavili. Súčasťou nášho večera bola i pyžamová diskotéka v telocvični a taktiež pohostenie, za ktoré chceme poďakovať i milým maminám žiakov, ktoré pre ne prichystali rôzne dobroty.

Záver programu mal oddechový a zábavný charakter, kedy sme si každý pripravili svoje miesto na spanie, čítali svoju obľúbenú knihu, časopis a neskôr zaspávali pri svetle lampášikov a počúvaní rozprávok. Ráno sme sa všetci zhodli na tom, že sme prežili naozaj príjemný rozprávkový večer a noc v školskej knižnici.

HELENA KALENSKÁ

PRVÝ APRÍL V ROHOŽNÍKU

Kedysi dávno si vraj niektorí ľudia zmysleli, že budú oslavovať Nový rok podľa starých kalendárov 1.apríla. Týchto staromódnych tvrdohlavcov a spiatočníkov ostatní nazvali bláznami a robili si z nich žarty. Tie sa časom vyvinuli do akejsi tradície a šírili sa po celom svete.

Prvoaprílové žarty začínajú od tých najjednoduchších o „rozviazaných šnúrkach, špine na nose, párajúcej sa sukni...“ až po taký, aký sa raz objavil v anglickom médiu. Vysielali krátky, ale detailný dokumentárny film o špagetových farmároch. Ukazovali ich, ako zbierajú úrodu zo „špagetovníkov“, teda stromov, na ktorých rastú špagety.

Najdôležitejšia je dobrá nálada

Prvý apríl je najmä o zábave a dobrej nálade. Tá bola tento rok aj na našej škole. Žiacky parlament navrhol, aby triedy prišli oblečené v nejakých žartovných tematických kostýmoch. Neviem, ako to bolo na 2. stupni, ale u nás na prvom sme zažili veľa zábavy vďaka pani učiteľke Kalenskej, ktorá zo seba a svojich žiakov urobila skupinu dementných dôchodcov, ktorí sa zamotali a nevedeli sa vrátiť do starobinca. Cestou zavítali do nemocnice, kde sa

liečili pacienti a pani učiteľka, takže všetci mali pyžamá. Pacienti bývajú citlivejší, tak sa zľutovali nad starými ľuďmi a chceli ich zaviesť tam, kam patrili. Vtom sa však zjavila skupina vyhladovaných a unavených imigrantov zo Sýrie, tak sa pacienti zľutovali aj nad nimi, podelili sa o svoj prídela jedla (urobili spoločné foto) a nasmerovali všetkých na pláž do 2.A, kde si mohli na slniečku oddýchnuť spolu s rekreatantmi z Grécka.

O ďalších udalostiach nemám správy, ale viem iste, že 1. apríla bolo u nás na škole naozaj veselo.

Zapísala najväznejšia a najstaršia pacientka z 2.B ANNA BLANÁRIKOVÁ☺

KEĎ NÁS KOPLA MÚZA

Môj najkrajší zážitok v prírode

Môj najkrajší zážitok v prírode sa stal jedného zaujímavého a zábavného dňa, keď sme išli so sestrou, tatkom a našou fenou Nelou na prechádzku s bicyklami. Išli sme opekať do prírody pri starom domčeku. Vlastne to bol už opustený dom mojej prababky celkom hlboko v lese.

Hneď zrána sme si zbalili chlieb, špekáčiky, pitie, horčicu, dofúkali bicykle na tri atmosféry a vyrazili sme na dobrodružnú cestu plnú krásnej okolitej prírody. Nebola to dlhá cesta, ale bola do kopca, takže bola namáhavá. Do kopca sme väčšinou šliapali ako o život, ale našli sa aj chvíle, kedy sme to nezvládli a išli na vlastných. Zobrali sme aj našu fenu Nelu, ktorá nás ťahala hore kopcom. Ale ani ona niekedy nevládala a skôr sme ťahali my ju. Cestou sme počúvali krásny šumot potokov, spev vtáčikov a dýchali sme čerstvý vzduch. Niekedy sme zastavili a napili sa, oddýchli či trochu sa najedli nejakého keksu. Konečne sme prišli do cieľa.

Chvíľu sme si oddýchli, pripútali sme bicykle, nazbierali sme palice, kamene, postavili sme si ohnisko a popri tom všetkom sme sa kochali okolitou prírodou. Potom sme vybalili a nastavili špekáčiky, chlieb a horčicu. Tatko pripravil ohnisko a so sestrou sme sa hrali s Nelou. Snažili sme sa nájsť aj rovné a dlhé palice na opekanie, čo bolo asi najnamáhavejšie, čo sme v ten deň robili. Museli sme ísť pomerne ďaleko, aby sme našli také nám vyhovujúce. No a keď sme ich našli, zaostřili sme ich a napichli na ne špekačky. Zapálili sme oheň a chvíľu čakali, kým zhorí drevo a ostanú len horúce uhlíky, nad ktorými sa výborne a zdravo opekajú špekáčiky. Niekedy vkladáme do takýchto uhlíkov aj zemiaky zabalené v alobale. Sú vážne veľmi chutné. Po chvíli čakania sme už boli aj hladní, a tak sme začali opekať. Škoda, že sme si neodfotili Nelu, tak sa na nás lepila, len aby dostala kúsok rozvonjavajúceho mäsa. Tá vôňa bola taká silná a Nelina chuť tiež, že pretrhla šnúru s obojkom, len aby sa s chuťou rozbehla po jedle. Pri opekaní sme si rozprávali vtipy, historky a vymieňali sme si navzájom tajné informácie. Najlepšia historka bola však tá, pri ktorej som si pomýlil zajaca so srnkou. Skákal tak vysoko, že v tej rýchlosti som zakričal: „Pozrite, srna!“ Tak sme sa na tom rehotali ako šialení.

Toto bol môj najkrajší a najvtipnejší, ale aj jeden z najzaujímavejších zážitkov z prírody, ktorý som prežil s rodinkou.

Stretnutie „palčekov“ vo Vysokých Tatrách

Na deň tento deň sa tešila celá naša rodina. Bol to krásny slnečný piatok, kedy sme vycestovali do Vysokých Tatier na piate stretnutie O. Z. Palčekovia.

Cesta bola dlhá, ale vôbec mi to nevadilo, lebo som sa tešil na mojich kamošov. Do hotela Tatranec sme prišli medzi poslednými. Zvítali sme sa s kamarátmi a priateľmi a hneď sme sa išli ubytovať. Bola nám pridelená chatka číslo 5. Kufor som hodil do kúta a utekal som k táborovému ohňu, kde už bola nachystaná večera: klobásy, slanina, zelenina a podobné dobroty. Poriadne som sa najedol a s chalanmi som hral futbal. Pri hre som si ani nevšimol, aký mám nádherný výhľad na Vysoké Tatry. Lomnický Štít som mal ako na dlani. A po zotmení svietila na vrchole meteorologická stanica ako hviezda. Utahaný a tešiaci sa na ďalší deň som, ani neviem ako, zaspal.

Sobotné ráno bolo neuveriteľne teplé. Postupne sme sa s ostatnými stretli na raňajkách

a rodičia plánovali spoločný celodenný program. Mali sme ísť zubačkou na Hrebienok (1285m.n.m), odtiaľ pešou túrou na Rainerovu chatu (1301m.n.m) a späť. A tak aj bolo. Po príchode do starého Smokovca sme išli k zubačkovej dráhe kúpiť lístky. Vyviezli sme sa hore. Cestou na Rainerovu chatu som sa chcel pozrieť, aj so sestrou Laurou, na

Studenovodské vodopády, to ale znamenalo, že sme museli ísť tou náročnejšou trasou. Tatino nezaváhal, Lauru zobral na chrbát a už sme šľapali. Vôbec nebanujem, že sme sa takto rozhodli, lebo krása vodopádov naživo sa nedá porovnať s vodopádmi, ktoré sú na fotkách. Asi po hodinke sme konečne dorazili na Rainerku, kde nás čakalo veľké prekvapenie. Ďuri, náš predseda združenia, vybavil stretnutie s chatárom Petrom Petrasom. Hovoril nám históriu a zážitky na Rainerovej chate. A predviedol nám plieskanie bičom, ktoré sa ozývalo medzi Tatranskými končiarimi. Hrala nám tam živá ľudová hudba, a preto sme sa tam aj dlhšie zdržali. Nakoniec našej návštevy na Rainerke sme sa pofotili s pánom Petrasom a ten všetkým

deťom rozdal nálepky chaty. Spiatočnú cestu na Hrebienok sme išli kratšou trasou. Plní zážitkov sme nasadli do zubačky a hybaj späť do Smokovca.

Po príchode na chatu sme si dali večeru a unavený som zaspal. V nedeľu znova krásne slnečné ráno. V očakávaní, čo bude dnes na programe, sme išli na raňajky. Rodičia sa dohodli, že si spravíme voľný program. Hneď mi napadlo: „Musím ísť na bobovú dráhu!“ Maminka ešte pridala návštevu Tatranského múzea. Bobová dráha bola super a zviezla sa aj ségra s tatinom, maminka sa bála. V Tatranskom múzeu som bol niekoľkokrát, ale stále tam objavujem nové exponáty. Sestre sa najviac páčili zvieratá, pri ktorých sme sa aj fotili. Na obed sme sa vrátili na chatu, kde sme si chvíľu oddýchli. V tom čase boli obrovské horúčavy. Tatino sa rozprával s majiteľom hotela, že v Tatrách také teplo ešte nezažili. Podvečer nás navštívili novinári, ktorým rodičia dávali rozhovory o našom zdužení do novín. Poslednú noc sme si užívali pri táborovom ohni, hrách a spoločnom posedení. Pondelok po raňajkách sme si rozdali darčeky a urobili si rozlúčkovú fotografiu. Cestu domov som skoro celú prespal, aj so sestrou.

Na záver chcem povedať, že na tento pekný víkend budem spomínať ešte veľmi dlho. Tento rok máme naplánované stretnutie v Terchovej, ktoré organizuje náš nový kamoš Jožko. Veľmi sa tam teším.

Foto: Palcekovia.sk

JAKUB VARSAVÍK, 7.A

Vtáci majú domy
a tie domy sú stromy.
Stromy, stromy, vtáčie domy,
kyslík dajte nám,
nech veľa vzduchu mám.
Príroda je krásna,
ako lúka lesná.
Zvieratá sa pasú,
cez letnú krásu.
Vtáci letia,
a na oblohe hviezdy svietia.♥

MAREK RYBÁR, 3.A

List môjmu 45-ročnému JA

Ahoj (Hi) moje budúce ja,

neľakaj sa! Ako v tej piesni: „Nemusíš sa báť, lebo Ty si so mnou...” Až na to, že nie som s Tebou. Teoreticky sme jedna osoba. Sme len trochu odlišné. Ty už si vyššia, inteligentnejšia a podobne. Vlastne som sa Ti ešte ani nepredstavila. Som Tvoja minulosť, alebo aj spomienka. Na tom až tak nezáleží.

Dúfam, že si v tej cudzine nezabudla rozprávať po slovensky! Ak hej, a toto si prekladáš, tak prepáč. Ale to neznamená, že sa ju nemusíš doučiť! Je to predsa náš materinský jazyk! No ja Ti predsa nepíšem preto, aby som Ťa buzerovala. Aj keď chvíľkami to tak vyzerá. A to teda veľmi! Tak teda k veci. Prostredníctvom týchto medzičasových listov Ťa budem kontrolovať, či robíš to, čo sme si spolu tak namáhavo plánovali. Toto je náš prvý takýto list, tak teda začnem.

Začnem s tým najhorším, čoho sa obávam najviac, ale som si na 99,99% istá, že to nerobíš. Azda sa nespíjaš a nefetuješ. To by bolo hlúpe, pri takom človeku, akým sme my. Ješ pekne zdravo, prevažne BIO a udržiavaš si kondíciu, aby sme sa za seba nemuseli hanbiť?! A aby sme na kúpaliskách, alebo pri mori nevyzerali ako „tučibomba”.

Snád' sa nemusíme hanbiť ani za to, čo robíme vonku. Ale čoby! Som si istá, že napomáhaš životnému prostrediu a chrániš nám prostredie na život, zatiaľ jediné. A tiež dúfam, že si si nezobrala nejakého hlupáčika ako nejaká naivka. Predsa sme sa na niečom dohodli! Musíte spolu byť minimálne 10 rokov šťastného (nie dokonalého, aj keď..) vzťahu. A ak ešte nikoho nemáš, pamätaj na naše tajomstvo lásky a očarenia: „Rozpusti si vlasy a máš ho vo vrecku.”- zaručená technika. Ale zasa ak ho nemáš, nič Ťa nezväzuje a my si môžeme bez výčitiek zájsť ZASA na koncert Johna Newmana, na ktorý „You gotta meet me down the line, So oh...And leave the dark behind...” (prepáč, trochu som sa zamyslela nad Johnovými piesňami) sme vždy chceli ísť. (To ZASA malo naznačovať, že už si tam isto bola. To neviem, ale dúfam v to.)

Snád' si si už (metaforicky) vyškrtila nejaké zážitky, ktoré sme chceli skúsiť. Napríklad také člnkovanie, potápanie sa s rybami do najhlbších a najkrajších častí mora, naučiť sa surfovať, navštíviť najkrajšie mestá sveta, takže precestovať celý svet, lyžovať sa v Alpách

(keď si sa už naučila lyžovať), riadiť neskutočne rýchle auto, skúsiť niečo, kde tak trochu riskuješ ŽIVOT, a takto by som mohla pokračovaaaaaaat' donekonečna.

Myslím, že máš nejaké domáce zvieratko, lebo sú milené a ako keby zo seba vyžarovali nejakú dobrú energiu, alebo pri pohľade do ich očí máš pocit ako keby Ti rozumeli. Proste pocit na nezaplatenie. Určite máš aspoň psíka, aj keď sme chceli takú tu malú opičku. 100% ich máš doma, lebo sú vycvičené a nezanechávajú tie svoje rozkošné chĺpky všade kde idú.

Tiež si myslím, že sa pravidelne stretávaš so svojou (našou) rodinou. A vždy im prinesieš nejaký darček. To vždy poteší. Rozprávate sa o všelijakých zaujímavostiach aj hlúpostiach, ktoré sa Ti (mne, nám) stávajú. Ako keby zasadla najvyššia rada rodiny. Ale pri toooooomto všetkom by Ti mal zostať čas aj na seba a na svojich kamarátov. Ver mi,

majú v našom živote podstatné zastúpenie. Mala by si sa zapájať do aktivít, čo robia oni. Občas sa len tak flákať po uliciach, ochutnať alkohol, či šnupnúť si niečo. (1. Áno, viem, že si protirečím so svojimi predošlými riadkami, no vysvetlenie je v bode č. 2. Bod č. 2: Bol to fór! Chcela som vedieť, ako sa budeš tváriť, škoda, že som to nevidela. Ale teraz vážne! Zasa až tak nepreháňaj. Si poctivé dievča!)

No. Myslím, že by aj na prvý list stačilo a popravde som tak trochu hladná, tak sa idem najesť. A ako sa tak poznám, budem písať aspoň 5 P.S.-iek.

P.S.: Maj sa krásne a dodržuj naše rady!

P.P.S.: Možno sa onedlho stretneme aj v skutočnosti („live“) pomocou stroja času. Ak ho vymyslia skôr než zomriem. Isto sa stretneme.

S pozdravom a pusami (už bozkávam sama seba) Ti posiela, Tvoje šialené, milé JA.

MICHAELA BELUŠKOVÁ

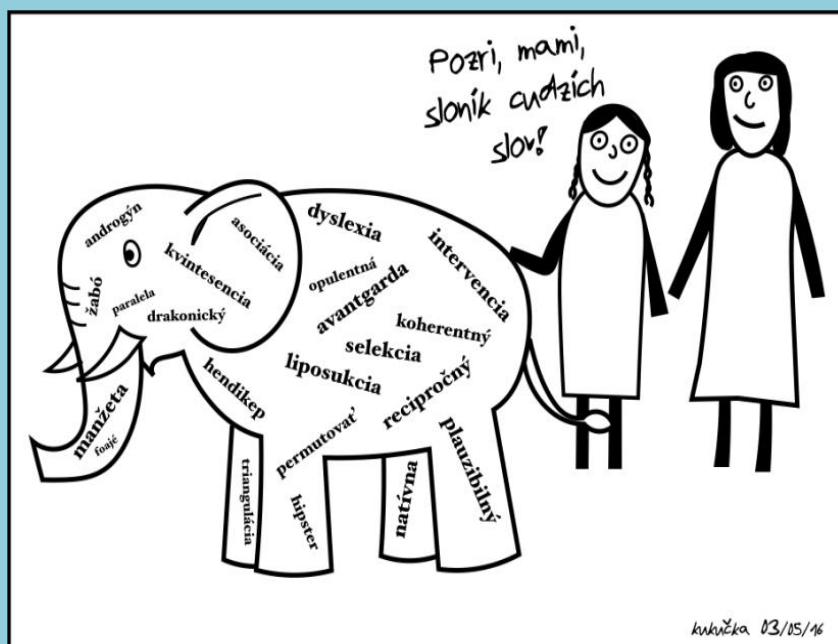

Zážitky zo školského prostredia

- ♥ Pani učiteľka na hodine slovenského jazyka nevydržala nevedomosti jednej žiačky a vykričla:
„Ty si striptérka. Samé holé vety!“
- ♥ Deviataci písali test z dejepisu. Na otázku, ako sa skončila prvá svetová vojna, jeden odpovedal:
„Slováci vyhrali 1:0.“
- ♥ „Ako sa ti darí v škole?“ pýta sa babka vnuka.
„Výborne babi, môj kontrakt s piatou triedou bol predĺžený o jeden ďalší rok.“
- ♥ Poznámka v žiackej knižke:
„Vážení rodičia! Oznamujem vám, že ma z vášho syna pravdepodobne raní mŕtvica. Ak sa tak stane, neželám si, aby mi prišiel na pohreb!“
- ♥ „Vidíte deti, že Socha slobody v New Yorku drží v jednej ruke fakľu a v druhej knihu. Kto by mi vedel povedať, čo symbolizuje fakľa? Ty, Ferko!“
„Iba to, že v tme sa nedá čítať.“

- ♥ Príde pani učiteľka Vajdová do triedy a hovorí:
„Žiaci, dnes budeme počítat' s kalkulačkami.“
Deti sú celé šťastné a pani učiteľka pokračuje:
„Takže, koľko je 28 539 kalkulačiek mínus 7 352 kalkulačiek?“

VŠETKO, ČO NAOZAJ POTREBUJEM VEDIEŤ o tom, ako žiť, čo robiť a ako vôbec existovať, som sa naučil v škôlke. Múdrosť ma nečakala na vrchole hory zvanej vysoká škola, ale na pieskovisku. Toto som sa tam naučil:

- ✓ O všetko sa podel'.
- ✓ Hraj fér.
- ✓ Nikoho nebi.
- ✓ Vráť veci tam, kde si ich našiel.
- ✓ Upratuj po sebe.
- ✓ Neber si nič, čo ti nepatrí.
- ✓ Keď niekomu ublížiš, povedz prepáč.
- ✓ Pred jedlom si umy ruky.
- ✓ Splachuj.
- ✓ Teplé koláče a studené mlieko ti urobia dobre.
- ✓ Ži vyrovnané - trochu sa uč a trochu premýšľaj a každý deň trochu maľuj a kresli a tancuj a hraj sa a pracuj.
- ✓ Každý deň popoludní si zdriemni.
- ✓ Keď vyrazíš do sveta, dávaj pozor na autá, chyt' niekoho za ruku a drž sa s ostatnými pohromade.
- ✓ Neprestávaj žasnúť. Spomeň si na semienko v plastovom tégliku - koreňky mieria dole a rastlinka stúpa hore a nikto vlastne nevie ako a prečo, ale my všetci sme takí.
- ✓ Zlaté rybičky, škrečky a biele myšky, a dokonca i to semienko v tégliku - všetci umrú. My tiež.
- ✓ A nikdy nezabudni na detské obrázkové knižky a prvé slovo, ktoré si sa naučil - najväčšie slovo zo všetkých- POZERAJ SA.

Všetko, čo potrebujete vedieť, tam niekde je. Slušnosť, láska a základy hygieny. Ekológia, politika, rovnosť a rozumný život.

Vyberte si ktorékoľvek z týchto pravidiel a povedzte to zložitými dospelými výrazmi a vztiahnite si to na svoj život v rodine alebo v práci, na svoju vládu alebo na svoj svet a uvidíte, že to platí, je to jasné a sedí to. A predstavte si, o čo by bol lepší svet, keby sme si všetci - na celom svete - každý deň o tretej poobede dali koláčik a mlieko a potom si ľahli a zdriemli si s vankúšikom pod hlavou. Alebo keby základnou politikou všetkých vlád bolo vždy vracať veci naspäť a upratovať po sebe.

A stále ešte platí - bez ohľadu na to, koľko máte rokov - že keď vyrazíte do sveta, najlepšie je chytiť niekoho za ruku a držať sa pohromade.

